

Η προσφεύγουσα προβάλλει, ακόμη, ότι η προσβαλλόμενη απόφαση είναι παράνομη, διότι ο ΕΜΕΑ καταχράστηκε την εξουσία που του απονέμουν τα άρθρα 11, παράγραφος 1, στοιχείο β', και 25 του κανονισμού (ΕΚ) 1901/2006, προς επίτευξη σκοπού μη προβλεπόμενου από τις διατάξεις αυτές και, συγκεκριμένα, της εκπονήσεως προγράμματος παιδιατρικής έρευνας για ενδείξεις που δεν καλύπτονται από τη συγχρόνως υποβληθείσα αίτηση χορηγήσεως άδειας κυκλοφορίας.

- (¹) Κανονισμός (ΕΚ) 726 /2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 31ης Μαρτίου 2004, για τη θέσπιση κοινοτικών διαδικασιών χορήγησης άδειας και εποπτείας όσον αφορά τα φάρμακα που προορίζονται για ανθρώπινη και για κτηνιατρική χρήση και για τη σύσταση Ευρωπαϊκού Οργανισμού Φαρμάκων (ΕΕ 2004, L 378, σ. 1).
- (²) Κανονισμός 1901/2006 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 12ης Δεκεμβρίου 2006, για τα παιδιατρικά φάρμακα και για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1768/92, της οδηγίας 2001/20/ΕΚ, της οδηγίας 2001/83/ΕΚ και του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 726/2004 (ΕΕ 2006, L 378, σ. 1).

Προσφυγή της 11ης Φεβρουαρίου 2009 — Schemaventotto SpA. κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

(Υπόθεση T-58/09)

(2009/C 82/59)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Schemaventotto SpA (Μιλάνο, Ιταλία) (εκπρόσωποι: M. Siragusa, G. Scassellati Sforzolini, G. C. Rizza, M. Piergiovanni, avvocati)

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την απόφαση ή τις αποφάσεις που περιέχονται στην επιστολή της 13ης Αυγούστου 2008, αριθ. πρωτ. C(2008) 4494, που απεστάλη από την Επιτροπή Kroes, εξ ονόματος και για λογαριασμό της Επιτροπής, στις ιταλικές αρχές και η οποία αφορά διαδικασία βάσει του άρθρου 21 του κανονισμού 139/2004 του Συμβουλίου, της 20ής Ιανουαρίου 2004, για τον έλεγχο των συγκεντρώσεων μεταξύ επιχειρήσεων (υπόθεση COMP/M.4388 — Abertis/Autostrade).
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η παρούσα προσφυγή στρέφεται κατά της αποφάσεως που περιέχεται στην επιστολή της Επιτρόπου Kroes της 13ης Αυγούστου 2008, με την οποία, κατά την προσφεύγουσα, η καθής γνωστοποίησε στις ιταλικές αρχές τη βούλησή της να μη δώσει συνέχεια στην υπόθεση COMP/M.4388 — Abertis/Autostrade βάσει του

κανονισμού 139/2004 του Συμβουλίου, της 20ής Ιανουαρίου 2004, για τον έλεγχο των συγκεντρώσεων μεταξύ επιχειρήσεων (στο εξής: κανονισμός). Συγκεκριμένα, η Επιτροπή εγκρίνει τα κανονιστικά μέτρα που αφορούν τις διαδικασίες εγκρίσεως για τη «μεταφορά» των αδειών εκμεταλλεύσεως αυτοκινητοδρόμων (Οδηγία του 2007 και Διάταγμα του 2008). Ωστόσο, στην προαναφερθείσα επιστολή, η καθής εμμένει στη θέση της ως προς το συμβατό του ιταλικού κανονιστικού πλαισίου περί της διαδικασίας εγκρίσεως της μεταφοράς των αδειών εκμεταλλεύσεως αυτοκινητοδρόμων προς τους σχετικούς κανόνες της εσωτερικής αγοράς.

Προς στήριξη των αιτημάτων της, η προσφεύγουσα προβάλλει την παράβαση του άρθρου 21 του κανονισμού περί των συγκεντρώσεων, ισχυριζόμενη τα ακόλουθα:

— Η Επιτροπή δεν μπορεί σε καμία περίπτωση να αναφερθεί σε τροποποιήσεις του σχετικού κανονιστικού πλαισίου που πραγματοποιήθηκαν μετά τις 31 Ιανουαρίου 2007, ημερομηνία της προκαταρκτικής εκτιμήσεως. Δεδομένου ότι οι εξουσίες εκτιμήσεως της Επιτροπής βάσει του άρθρου 21, παράγραφος 4, του κανονισμού συνδέονται στενά με το πλαίσιο της εκτιμήσεως μιας συγκεκριμένης συγκεντρώσεως κοινοτικών διαστάσεων, την οποία αφορούν τα επίμαχα εθνικά μέτρα, οι επακόλουθες κανονιστικές τροποποιήσεις δεν μπορούσαν να έχουν συνέπειες για την προηγούμενη συμπεριφορά των ιταλικών αρχών, που είχαν ως αποτέλεσμα την εκ μέρους των μερών εγκατάλειψη της πράξεως συγκεντρώσεως τον Δεκέμβριο του 2006, ήτοι τρεις μήνες μετά την έγκριση της συγκεντρώσεως βάσει του άρθρου 6, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού.

— Η προσφεύγουσα βάλλει κατά της υπερβάσεως/καταχρήσεως εξουσίας εκ μέρους της Επιτροπής, που συνίσταται στο ότι επελέγη ακατάλληλη νομική βάση όσον αφορά το περιεχόμενο της Αποφάσεως, η οποία ρητώς αναφέρει ότι «δεν θα δοθεί συνέχεια» όσον αφορά τα επίμαχα ιταλικά μέτρα. Υποστηρίζεται συναφώς ότι η Επιτροπή, αποφασίζοντας ότι οι τροποποιήσεις του κανονιστικού πλαισίου που επήλθαν εντωμεταξύ θα εξασφαλίσουν ότι οι ανησυχίες που εκφράστηκαν στην προκαταρκτική εκτίμησή της της 31ης Ιανουαρίου 2007 δεν θα επαναληφθούν στο μέλλον, εξέδωσε βάσει του άρθρου 21 του κανονισμού ένα είδος αποφάσεως το οποίο δεν προβλέπει η διάταξη αυτή. Η Επιτροπή χρησιμοποίησε στην πραγματικότητα τις εξουσίες που παρέχει το εν λόγω άρθρο 21 για να κηρύξει συμβατά προς το κοινοτικό δίκαιο μέτρα γενικής ισχύος ληφθέντα από κράτος μέλος, παραβλέποντας τελείως τη συγκεκριμένη συγκέντρωση για την παρεμπόδιση της οποίας η Ιταλία έλαβε τα επίμαχα μέτρα.

— Θεωρώντας ότι το ιταλικό κανονιστικό πλαίσιο, όπως τροποποιήθηκε, κατέστη συμβατό προς το κοινοτικό δίκαιο, η Επιτροπή δεν έλαβε υπόψη την επακόλουθη αβεβαιότητα που προκλήθηκε στην ιταλική έννομη τάξη από τα προαναφερθέντα εθνικά μέτρα, τα οποία βεβαίως δεν συνέτειναν στην εγκαθίδρυση ενός ευνοϊκού περιβάλλοντος για ενδεχόμενες μελλοντικές συγκεντρώσεις αφορώσες την αγορά των αδειών εκμεταλλεύσεως αυτοκινητοδρόμων στην Ιταλία. Περαιτέρω, οι κανονιστικές ρυθμίσεις που θεσπίστηκαν από την ιταλική διοίκηση το 2007 και το 2008 έπρεπε εν πάση περιπτώσει να θεωρηθούν αντίθετες προς το άρθρο 21, στον βαθμό που το άρθρο αυτό επιβάλλει, όσον αφορά τη «μεταφορά» μιας άδειας εκμεταλλεύσεως αυτοκινητοδρόμων, πιο ευρείες υποχρεώσεις από αυτές τις οποίες άλλως θα υπείχαν τα ενδιαφερόμενα μέρη.